

[Statsministeren.]

langer, at denne Indskrænkning ikke gennemføres. Men det er jo en underordnet Ting, og for saa vidt det erhvervspolitiske Nævn ikke gør mere Skade i Fremtiden end hidtil, kan der jo ikke være noget ondt i, at det opretholdes.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, at saa vidt han havde erfaret, havde Bankerne intet mod Eksportkrediten. Men dette er jo ikke saa løjerligt; naar Bankerne kan faa en ekstra Sikkerhed som den, der her er Tale om, saa er det ikke nemt at se, hvad de skulde have imod hele denne Kredit.

Til den højtærede Statsminister skal jeg kun gøre en ganske enkelt Bemærkning. Vi for vort Vedkommende har ingen Sinde bestridt, at der paa adskillige Omraader utvivlsomt trænges til Koncentration indenfor Erhvervslivet. Men det, som vi er imod, og det, som vi ogsaa hidtil havde troet, at der her i Salen var i hvert Fald et meget stort Mindretal imod, er dette, at man fra Statsmagts Side paa den Maade, som det er skildret i Lovforslagets § 2, Ændringsforslagets § 5, skal gribe ind paa Erhvervslivets Omraade. Og naar man sammenholder dette med det Lovforslag, som det samme Flertal, der nu staar overfor at vedtage denne Lov, vel sagtens med det ærede Medlem Hr. Himmelstrups gode Bistand vil komme til at vedtage næste Aar — det er ham jo kun en Sorg, at den ikke er vedtaget i Aar —, nemlig Lovforslaget om offentligt Tilsyn med visse Virksomheder, saa kan man nok sige, at vi er inde paa at køre i Ring. Man stiller først fra Statsmagts Side Midler til Raadighed til Koncentrationer, og derefter vedtager man en ny Lov, som siger, at naar en Virksomhed er blevet temmelig stor, eller en Virksomhed har kunnet have en bestemmende Indflydelse paa Prisdannelsen, saa kan Statsmagten træde til og kontrolere den; derved kan der danne sig smukke Fremtidsperspektiver for Byerhvervslivet her i Landet. Vi har da ikke bestridt, at Koncentration maa til paa en Række Omraader, men vi har sagt, at det maa være Erhvervslivets egen Sag.

Naar den højtærede Statsminister sagde, at det ikke var saa underligt, at den højtærede Handelsminister ikke var kommet med Oplysninger paa det Omraade, jeg her har omtalt, saa er jeg enig med den højtærede Statsminister heri. Naar den højtærede Handelsminister ikke ved noget om det paagældende Forhold, saa er det

overordentlig rimeligt, at han ikke delagtiggør Udvalget i nogen Viden. Men det, jeg har talt om denne Sag vedrørende, er dette, at medens der med Hensyn til Eksportkrediten blev givet ganske bestemte Oplysninger om, hvordan den var anvendt, og ogsaa her i Salen blev givet Oplysninger om, at der ikke har været noget Tab paa den, i hvert Tilfælde kun Tab, som kan dækkes af den Risikopræmie, der er tegnet, og at der oven i Købet er oparbejdet en Reservefond paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa har jeg Lov at sige, at den højtærede Handelsminister overfor det paagældende Udvalg var kemisk blank med Hensyn til, hvorledes disse 6 Mill. Kr. skal anvendes. Der var ikke et eneste Eksempel, og her var der ikke Tale om, at den højtærede Statsministers udmærkede Handelsministers Oplysninger var af en saadan Art, at han ikke vilde give Udvalget Oplysninger. Vi fik en Række naturligvis fortrolige Oplysninger paa en hel Række andre Omraader, men her fik vi ingen, fordi der ikke var nogen at give.

Jeg skal dernæst vende mig med nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Jeg tror, man maa bede det ærede Medlem om nøje at læse den Tale igennem, som han holdt første Gang, hvori han gav os et Perspektiv over alle de Opgaver, som Staten egentlig kunde have paa dette Omraade. Naar det private Bankvæsen, naar Pengemarkedet ikke kunde klare en Række finansielle Opgaver, saa det omtrent ud til, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup mente, at saa maatte det være Staten, der skulde klare disse Opgaver. Man kunde næsten fristes til at spørge det ærede Medlem Hr. Himmelstrup: Skal den nu ogsaa være Deltager i Aktietegning efter de sletteste Mønstre? Staten ligger inde med 50 Mill. Kr. i Landmandsbankaktier, og jeg tror dog ikke, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ønsker, vi skal gaa videre ad slige Veje. Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup dernæst sagde, at det, han her gik med til, ikke var noget Brud paa den liberal-økonomiske Politik, han har forfægtet, saa kan jeg for saa vidt være enig med det ærede Medlem heri, for den liberal-økonomiske Politik, han har forfægtet, bestaar, om jeg saa maa sige, ikke af andet end Brud paa Brud. Og naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at der ingen Forskel var paa det gamle Lovforslags §§ 2 og 6, altsaa paa Koncentrationsmillionerne og paa Eksportkrediten, saa vil jeg her overfor gerne sige, at det angaaende Eksportkrediten hedder: Til Fremme af Eksporten